

JIŘÍ HÖLZEL

sportovní redaktor a komentátor České televize

„Na studentská léta vzpomínám jako na nejlepší období svého života. Naučil jsem se perfektně hrát mariáš, zažil jsem spoustu legrace, ale i tak jsem si něco zapamatoval.“

maturoval v roce 1996

JIŘÍ HÖLZEL

Vít Maršálek (4. A.)

Co vás přivedlo ke studiu žurnalistiky?

Už od základní školy mě bavila různá slohová cvičení, zároveň jsem se zajímal i o sport a byl jsem fascinován televizí. V osmé třídě jsem se rozhodl, že se stanu sportovním novinářem. Po tom, co jsem měl ve druháku na vysvědčení čtyřku z fyziky, se mě maminka zeptala, co ze mě bude, a já měl naprosto jasno. Ve třetáku a čtvrtáku už jsem pracoval v novinách. I když mě spousta lidí odrazovalo od studia žurnalistiky, tento obor jsem vystudoval a to považuji za jeden z největších životních úspěchů.

Proč jste se rozhodl studovat na Gymnáziu Elišky Krásnohorské?

Bylo to dáno hlavně tím, že tady studovala už moje maminka i sestra. Také v té době ještě nebylo tolik možností.

Jaký jste byl student?

Jako student jsem byl naprosto typický puberták, nebral jsem to moc vážně, ostatně jako všichni mí spolužáci. Přesto na studentská léta vzpomínám jako na nejlepší období svého života. Naučil jsem se perfektně hrát mariáš, zažil jsem spoustu legrace, ale i tak jsem si něco zapamatoval. Byli jsme opravdu skvělý kolektiv, taková továrna na průšvihy, protože u nás třídní kniha sloužila především pro zapisování poznámek kvůli chování. Ale vždycky jsme si to nějak vyžehlili.

Vzpomínáte i na některé své kantory?

Určitě. Mnoho z nich bylo opravdu skvělých. Nezapomenu na profesora Třeštíka, který nás učil chemii a podnikal s námi různé výlety, třeba na vodu nebo na hory.

Také si vzpomínám na naši první třídní, profesorku Smetanovou. Ta to s námi neměla vůbec lehké, opravdu jsme jí dávali zabrat. Další byli třeba profesor na zeměpis Mikulák, profesor Picka...

A co maturita?

Co se týče maturity, byl jsem pod velkým tlakem. Sestra odmaturovala na samé jedničky, tudíž jsem se opravdu poctivě učil, asi tak naposledy ve svém životě. Přesto jsem se na ni docela těšil, maturoval jsem z předmětů mně blízkých, což byla čeština, němčina, dějepis, občanská výchova. Vzpomínám si, že jsem seděl na zkoušce hned v osm hodin ráno a sledoval dělníky ve výtahu na protější budově. Docela mě to rozptýlilo, a tak jsem byl v klidu a maturitu jsem nakonec zvládl.

Na studentská léta tedy vzpomínáte rád. Vrátil jste se někdy na některou akci školy?

Dříve ano. Se spolužáky jsme se i často setkávali, s některými i doteď.

Lze porovnat možnosti vaší a dnešní generace?

Asi ne, to je neporovnatelné, tehdy neexistoval internet, sdílení zápisků probíhalo na principu opsání doma, informace jsme hledali v encyklopediích. Posílali jsme si psaníčka. Když se domluvil sraz, tak kdo tam nebyl, měl smůlu. Mělo to ale svoje kouzlo. Nedokážu si představit studovat v dnešní době, ale v základu je to pořád stejné.

V oblasti sportu se pohybujete poměrně

dlouho, znáte se blíž s některými sportovci?

Samozřejmě, to k tomu tak nějak patří. Dobré vztahy jsou předpokladem k získání kvalitních informací o sportovcích. S některými hokejisty chodím i na pivo.

Jaké jsou vaše plány a cíle do budoucna?

Co se týče kariéry, výš už to asi ani nejde. Dosáhl jsem všeho, co jsem chtěl. Rád bych ještě natočil nějaký dokument, nejlépe časosběrný. Momentálně pracuji na dokumentu o lyžování. Tvorba takového dokumentu poskytuje jiný pohled na sport a zároveň umožňuje dostat se hlouběji do zákulisí sportu. Témat ke zpracování je stále mnoho a baví mě to, takže bych se tomu chtěl dále věnovat.

Máte nějaký vzkaz pro studenty a naši školu?

Studentům bych vzkádal, aby se učili, ale zároveň si užívali ta nejlepší léta svého života a neseseděli jen v knížkách. Gymnáziu přeji, ať zůstane stále tak malebné a příjemné, jako bylo.

Jiří Hölzel

Je sportovní redaktor a komentátor. Od roku 1994 působí na poli sportovní žurnalistiky a od roku 2002 komentuje hokejové zápasy a lyžování v České televizi. S dokumentem „...a víra má mě uzdraví“ zvítězil na mezinárodním festivalu sportovních filmů v Miláně.